

Si p rapinā. est rapina. Si p viam occultā. est
furtū. a sic de alijs. Et idō interrogand⁹ est quō
desiderauit hīc rem alienā vt habeat species
peccī q̄ necēria est ostentū. In hīs tñ peccatis
cordis tm̄ non tenet quis ad restitucōez nisi
opus fuerit secutū. Nota etiā q̄ cū q̄s in q̄ntū
cūq; nimo ope dānificat p̄mū per quēcun
q; etiā modū. Si habet p̄positū etiā in multo
dānificandi si posset peccat mortaliter. Vnde
ementes a vendētes. q̄ncūq; pati sunt decipe
p̄mū in multo si possent cōmode. mortaliter
peccat licet actu in modico decipiūt.

¶ Sequitur sc̄da pars hui⁹ tractat⁹ q̄ tractat
de vicijs capitalib; a speciebz et filiab; eorū.

¶ Et Primo de Supbia. 23

Supbia sc̄dm greg. est m̄ oim ca
pitalū viciozū. et est viciū multum
subtile et difficile ad cognoscendū
et consistit in appetitu inordinato
proprie excellentie. Et habet q̄tuor species siue
modos. de quib; potes interrogare prout vide
bitur expedire si tamen penitens intelligat.

¶ Prima species. Si vij. bona que habuit na
turalia vel spūalia. aut temporalia. sibi attri
buit a non a deo eadē recepisse recognouit.

¶ Secūda species. Si bona ipsa a deo recepisse
cognoscens principalit. estimat tamen se ga

meritis proprijs recepisse ut propter suam industriam
vel ingenium aut prudentiam. vel propter sua ieiunia
aut orationes et hmoi. **T**ercia ut si ea bona que
non habuit reputavit se habere. scilicet cum estimat se
habere multam humilitatis caritatis pacis sapientie
et prudentie etc. **Q**uarta si reputavit se meliorem
ceteris alijs. contempnens eos sive despiciens.

In qualibet harum specierum potest esse mortale vel
veniale. secundum quod ratione consentitur vel non.

Ifuit presumptuosus pro. **D**e presumptione.
nendo se ad faciendum vel dicendum que sunt super
vires suas. vel non pertinent ad conditionem suam vel
in spiritualibus vel etiam in temporalibus. ut puta secularis
iudicando clericum. vel eos que non sunt sibi subditi
vel de hijs in quibus non habet potestatem quia
peccavit mortaliter. **S**i posuit se ad faciendum
ea exercitia ad que non erat aptus. et unde potest
venire periculum spirituale vel temporale alteri. ut si me-
dicus ignarus posuit se ad medicandum. Aduo-
catus ignarus ad advocandum. Confessor igna-
rus ad audiendas confessiones. et hmoi. quia pec-
cavit mortaliter. Secus autem si competenter de illa
arte erat peritus non tamen excellens. **S**i pre-
sumens de sanctitate sua vel de virtute. exposuit se
periculo peccatorum. ut vadens ad loca inhonesta
vel frequenter conversacionem cum mulieribus
specialiter leuibus et alia hmoi ubi de facili potest

labi in mōle. ¶ Si nimis p̄sumēs de se non p̄
iūdet de necōtatibus v̄l piculis occurrētibus
sp̄ualibus ⁊ corp̄alibus. expectans effectū mī
raculosum a deo. vt q̄ sanet eum infirmū siue
medicinis v̄l ministret ei cibum sine labore.
quā mortale est et dicitur temptare deum. Si
milie si sit predicator sine studiū p̄uidencia v̄l
doctor aut consul. r̄ndendo v̄l consulendo
improiise. ¶ De ingrātitudine.

Ingrātudo. q̄ repitur in oī p̄ccō mortali est
sicut circūstantia aggrauās ip̄m. quā vbi hō
semp̄ debuit seruire deo. eum offendit. Est tñ
etiā vnū speciale p̄ccm. Inq̄ntum. s. recipiens
b̄nficia a deo v̄l ab hōie. nō ea recogitat regra
ciari ⁊ recōpensare. v̄l quod p̄i⁹ est in mente
vilipēdit b̄nficia recepta. v̄l murmurat de eis
v̄l iniuriat benefactori. Cōiter tamē repitur
mixtum cum aliquo alio ḡne p̄ccati. q̄nq̄ est
mortale ⁊ q̄ndoq̄ veniale. ¶ Interrogetur er
go singulariter si recogitauit si regratiatus ē
si recōp̄sauit q̄c. Item si ea vilipēdit. si mur
murauit de illis. v̄l si illi b̄nfactori iniuriat⁹ ē.

¶ De inobediētia etiā inter. ¶ De inobediētia
rogandū est. Si vij. non obediūt superioribus
suis sp̄ualibz ⁊ tp̄alibus. legibus canonicis
v̄l ciuilibz rōnabilibus statutis. aut statutis
sinodalibz aut p̄uic̄ialibz. aut etiā ordinaōibz.

superiorū hūitū vim p̄ceptū v̄l p̄cipiendi. ut q̄i
mandat verbo aut scripto. hoc v̄l illud serua-
ri in virtute obediētie. vel sub pena exēcōnis
v̄l alijs penis grauib; a h̄mōi equiūolētibus
q̄ mōrliter peccauit. In alijs autē ordinacōib;
simpliciter factis t̄isgrediendo est veniale nisi fi-
at ex cōtemptu q̄ tūc esset mōrle q̄ntumcūq;
leuib;. ¶ Si nō obediūt d̄nicis p̄ceptis de qui-
bus. s̄. tractatū est vel xp̄ie conscie. ¶ Si non

p̄buit debitā reuerentiā maiorib; suis vel d̄nis
sp̄ualib; et tp̄alib;. ¶ Si obediūt alicui superio-
ri illicitis q̄ vterq; peccauit. ¶ De scismate.

Scisma cōmittit̄ cū quis recedit ab obediētia
sc̄e Romane ec̄cie sumens sibi aliud caput vel
sequens aliū ip̄am q̄ canonicē electū. nisi eēnt
duo electi quoz; quilib; h̄retur a suis sequaci-
bus p̄ papa a nesciret dare quis eoz; canoicē
esset electus. q̄ in hoc casu videtur excusari po-
puli. si non tamē sunt p̄tinaces. s̄ paratū semp
obedire illi vel adherē quē scient scirent verū
papā. q̄ alias mōrliter peccarēt. ¶ Si q̄s imi-
tē ordinacōib; factis a scismaticis q̄ est exēca-
tus ex̄ de sen. ex. c. i. ¶ De infidelitate.

De infidelitate iudeoz; l̄ paganoz; v̄l h̄reticōz;
quoz; q̄slib; est grauissimū p̄ccm ducens ad
dampnacōem non oport; hic dicē. Inter hos
solū heretici sunt exēcati. s̄ et cū alijs. precipue

iudeis nō debz hēi nimis domestica cōuersatio
et p̄cipue ydote. Potes tñ interrogare put
vidz. si habuit aliqd̄ dubiū in hijs que sunt
fidei vt de sacramēto altaris a hmōi. a si de hoc
habet displicentiā non curandū. Si aut̄ volun
tarie a sponte dubitat esset mōrle. ¶ **H**eretic⁹
quilibz est ex̄catus et non p̄t absolui citra se
dem aplicam ut patz in processu. ¶ **I**tem cre
dens. receptator vel fautor hereticorū similiter
est ex̄catus ut ex̄ de hēticis. ¶ **D**e ambitione.
¶ **D**e ambiōne que p̄cedit ex supbia a impōtē
inordinatū appetitū honoris a multum repitue
in prelatiis a dñis etiā interrogandū est ut. s.
Si desiderauit aliquā dignitatē. vl bñficiū cura
tum. rōne deliberata p̄ncipaliter p̄pter hono
rem vl vtilitatē tpalem peccauit mortaliter.
¶ **S**i desiderauit dignitatē vl officiū a bñficiū
eccl̄asticū vl seculare ad qd̄ est indign⁹ a inep
tus. utqz ignarus vl crimiōsus et hmōi. qz
peccauit mōrleter. maxime si desiderauit hmōi
etiā faciendo cōn̄ precepta. ¶ **S**i quesitū ho
norē de quacūqz re ita inordinate q̄ ibi cōstitu
erit finem. mōrle est. In alijs casibz tñ veniale
¶ **D**e derisione que aliquñ p̄cedit ¶ **D**e derisione
ex supbia etiā interrogandū ē. si viz. derisit sac̄
mēta a verba sacra. l̄ alia dīna vilipendēs ea a
scōs viros. ā platos. ā p̄soās c̄ligiosas a p̄ntes

aut volentes deo seruire. ut sic retrahēt eos.
q̄ mortaliter peccauit. ¶ Si studiose derisit ali
quē intendēs ex hoc iniuriā eius a vilificacōez
vel nobilem pturbacōnem eius vel derisit dese
duosos sensu vel corpe. ut eos facēt pturbari
quia mōrliter peccauit. Secus si ex leuitate et
cā io ei a si nullū ex hoc pturbauit. ¶ De iudi

Si viz. facta alteri q̄ du- // cio temerario.
bia sūt quo aīo fiāt. in malā partē inēpretat̄
est. ¶ Si deliberate iudicauit aliū de peccō mor
tali. sine signis sufficientibz ad iudicandū ma
licia illius q̄ mortalit̄ peccauit. ¶ Si iudicauit

de reiali deliberate. venialit̄ peccauit. Idē etiā
si iudicauit de mortali s̄ non deliberato animo

Si fuit curiosus cū vdi. ¶ De curiositate
cōez intellectuā. vt q̄rendo scire q̄ sūt. s̄. capa
citate suā. ut de trinitate. de p̄destinacōne a si
milia. vel q̄rendo scire parū vtilia. a dimittē
do multū vtilia a magis necēaria. ut querendo
sciam aut aliq̄d scire. solū ad sciendū nō autē
ad hoc. ut deū ex illo cognoscat v̄l ad aliā vtili
tate. quia peccm est. a q̄nqz mōrle et q̄nqz veni
ale v̄l q̄rendo scire aut sciam ab illis a quibus
non debet querē. ut a demonibz v̄l p̄ sortes q̄
mōrliter peccauit. ¶ Si q̄sunt scire mala et va
na. ut cātilenas inētacōes aut similia. ¶ Si
fuit curiosus cū vsus sensuū. s̄. vel aspiciendo

vel audiendo. vel odorando. vel gustando. vel tā
gendo aliq̄ sine nēcitate vel vtilitate. s̄ sola de
lectacōe sentiendi. sine tñ aliq̄ defor:mitate. q̄
pccm̄ est a cōiter veniale. Si vero cū defor:mita
te pōt esse mōle. ¶ Si iuit ad videndū specta
cula mūdana a officiosa ut comeamēta. basti
ludia seu ad videndū currē p̄ brauio a hmōi
Nā si in hmōi est piculū mortis spūalis vel cor
palis. ut qñ sūt spectacula repūratua turpitu
dimis. vel cū in illis pōt recipere lesionē aliquā
nōbilem corpis. mōle est. et multo maius in
excente hmōi spectacula. vel p̄bente occasionē
ad ea. alias eēt veniale nisi p̄pter hmōi aliq̄s
ita delectaret q̄ mēs ei⁹ a deo auertētur. Ita
viz q̄ eēt patius trāsgredi p̄cepta dei a ecclie ut
illa aspiciēt aut facēt. Et hoc idem intellige de
quocūq; pccō qđ ex se est veniale q̄ p̄ hūc mo
dum pōt effici mōle. ¶ De adulatione.

¶ De adulacōe. q̄ cōiter ē scādalisatiua a consistit
in hoc q̄ q̄s verb̄ vel factis suis inordiāte intē
dit placē alijs ad tenuolēciā capiendā. Et si
in malo adulatus ē criminali puta laudās ali
quē de vidida facta vel de turpitudiē a hmōi
q̄ mōle est. ¶ Si adulat̄ vel laudat aliquē in
tendēs eū decipere a p̄cipue. nōbiliter in aliquo
in spūalib; vel t̄palib; ē mōle. Secus si aliqđ
iustum intendit ab eo habere vel quid paruu

recipe p mod domi. ¶ Si nimis laudat aliquē
ex quo ille supsit occasione supbie vel inanis
glorie dicitur est veniale. pot tñ aliqñ esse mor
tale. ¶ Si aut laudat aliquē ad magis excitā
dū illū ad virtutes. vel ad cōfortandū cum in
tribulacōe a tēpracōe fuerit. obseruatis tamē
debitis circūstātijs ē veniale. ¶ De inani gloria

De inani gloria. q̄ pcedit ex supbia. a impo
tat inordinatū appetitū laudis hūane. seu in
ordinatā op̄placētā eius cui offertur. a cui fit
aliq̄d opis. p̄ncipalit̄ ppter laudē ppriā; amit
titur meritum ei⁹ a p̄cēm incurritur. Et ḡ inter
rogandū ē s̄m statū hōim de diuersis materijs
in quib; hōies querūt sibi laudē. ut a doctōe de
sciā a doctrīna. a scolarib; de ingenio a dispu
tacōne. a rōre de regimie. a muliere de ornatu
a pulchritudine a hmōi. ¶ Si opera sua in ge
nere bona. ut ieiunia elemosine a hmōi quasi
oia ad laudē hūanam fecit. mortale vidē cū ibi
constituit finem suum. Si tñ pura intencōne a
iusta fecit opa bona. a audiēs se inde laudari
sumpsit cōplacētā de laudē sua vidē veniale.

¶ Si q̄siuit laudē a gloriā de ope p̄cī mortal
mortalit̄ peccauit. a hoc si s̄m rōem deliberatā
hoc egit. Secus si s̄dm motū sensualitatis. vel
cū si de aliquo veniali gloriat̄. ¶ Si ita inordi
nate appetit laudē a gloriā de a quo ope q̄ pp̄

eā cōsequendā patius est facē cōi aliq̄s p̄ce
ptorū dei. quia peccat mōlter. ¶ Si gloriatus
est de fortitudine aut pulchritudine aut sani
tate corpis. ā de memoria aut intellectu p̄stati
aut de spūalitate. aut grā spūali. vel de p̄tela
a saḡnis nobilitate. ā de potēcia vl dñio seu
p̄speritate. de sc̄ia. de diuicijs. de eloquētia. de
artibz. de cantu. ⁊ ceteris h̄mōi. ā gloriatus est
de visitacōne ciuū vl de reuerēcia sibi facta. ā
de sequela famulorū ⁊ ceteris multis h̄mōi.

De immodestia. Et ¶ De immodestia virorū
p̄mo virorū in ornatu. que p̄cedit ut frequēter
ex inani gloriā. possit tñ ex alijs caus p̄cedere
Vnde int̄rogandū est si nūq̄ vestitus sit hitu
religiosorū in despectū eorū. vl in ludis vanis
a inhonestis. q̄ si hoc fecissz grauit̄ eēt puniē
dus. ar ex. de epi. audi. vel mime. ¶ Si ex la
sciūia ⁊ vanitate vsus est veste muliebri quia
grauit̄ peccauit. ¶ Si ad ostentacōez ⁊ inanē
gloriā supfluū habuit ornatū. ⁊ supfluū appa
ratū in vestibz. vi. si vestit⁹ est bisso l purpura
cū ad hoc nō sit autorisat⁹. vel veste racamata
ā picurata falcoibz ā radijs ⁊ h̄mōi. vel si cū
vestes cōpositas apposuit nimā sollicitudinē
a si de hys supbiuit ⁊ glatus ē. mōle est si tā
inordinatā delectacōez habuit ex hijs ad lau
dem ⁊ gloriā inanē. q̄ non curauit transgredi

mandata dei et ecclie. **S**imiliter si dicto modo usus
est vestibus diuisatis et diuersis coloribus confusis
vel trapatis. **S**i talibus vestibus et superfluis or-
namentibus usus est ad inducendum mulieres ad sui
concupiscentiam est tamen matrimonium. quia mortale est
et dico contra matrimonium. quia vxor potest se ornare ut
marito suo placeat. et eorum maritus ut vxori
absque tamen peccato et honesto modo tamen fieri debet
ille ornatus. **S**i coram mulieribus stetit aut in-
cessit. inhoneste vestitus demonstrando femora
alia et alia inhonesta incontinentia ad libidinem. **S**i
nouam inueit portaturam in vestibus ex lasciuia et
vanitate. **S**i radi fecit barbam sepius causa
lasciuie et vanitatis. Si ad ostentationem et ma-
nem gloriam vel superbia habuit superfluum ornatum
et apparatus in equis. sellis. frenis. aut uterilibus
domus ut cithis. lectis. et alijs rebus et super elle-
tilibus ornatis. aut si alius ornamentis usus est
propter honestam consuetudinem et decentem sibi similitudinem.
vel si ad huiusmodi inanem gloriam domum vel cameram
depingi fecit stellis vel rosis aut alijs varis et
mundanis historijs. vel inhonestis picturis et
huiusmodi. quod moere videtur. **D**e immodestia mulierum
De ornatu superfluo et inhonesto etiam interroganda
de sunt mulieres. scilicet de ornatu fucorum. capillature
gemarum. vestium preciosarum et de foderaturis et
caudis earum et planellis nimis altis. et pictis

quib; ut frequēter vūtur mulieres ytalice et
coronis aut **h**alfis capitū. a hmōi. in quib; ali
quū est mortale et aliquū veniale. ¶ Si vfa est
fucis a alijs ornatib; ad ostētacōez a inanem
gloriā sui et de hmōi supbiūt v' gloriata ē qz
mōile est si tā immoderatā delectacōez habuit
ad laudē a gloriā illam q nō cūiūt trāsgredi
mandata dei a ecclie. ¶ Si vfa est fucis a alijs
ornatib; ad inducendū viros ad sui occupācen
ciā ex mēmōniū quia est mōile indubitatē.
¶ Si ob lasciuā v' ad placendū aspectib; viro
rū. aut ad cōtemptū. depilauit collū a supcilia
aut barbā vel frontē. qz mōile est nisi id facēt
ad vitandā nimā deformitatē ut nō despiciat
a suo legitio viro. ¶ Si adhibuit nimā dili
gentiā; et studiū a tyus. ad ornandū se. v' si
fecit excessum in portatura vestiū vltra suū sta
tū vel odicōnem. vel nō sedm morē p'rie v' vfa
est vestib; nimis mollib; a delicatis quia p'cēm
ē. Et si inordinare delectat in hmōi ita q etiā
si sciret hoies ex hmōi sui ornatu scandalizari
id est trahi ad sui cōcupiscentiā nō curaret de
ruina proximi. quia mortale est. ¶ Si ex lasci
uia a vanitate mulier est vfa veste virili. mor
tale videtur esse. ¶ Si mulier se colorauit vel
aliud figmētum adhibuit ad apparētem pul
chritudinē. Si fit ppter lasciuā l' ad trahendū

alios ad sui concupiscentias. q̄ mortale est. Si tñ
aliquā turpitudinē a maculā aliquā a hmōi
ex infirmitate aliqua v̄l alia cā sup̄ueniente
delere vel occultare conaretur non esset p̄c̄m

Si ad oplacendū viro suo vel ad repiendū
virū si est innupta. vel ne despiciatur ab alijs
vel ex aliq̄ leuitate vsu est fucis l̄ alijs ōmen
tis sup̄fluis. nō est de se p̄c̄m mortale. s̄ pot̄
veniale nisi sit nōbilis excessus in hmōi q̄ pos
sit iudicari de occasiōe data tunc alioꝝ. a nō
accepta. q̄d tamē difficile ē iudicare. **S**i co
ream duxit aut corizauit a qua intencōe a cū
quibz. a quo loco a tpe. a si cātilenas cātauit
a p̄cipue turpes. a q̄ intencōe. a corā quibz.

Si simulauit sc̄itatē h̄re **D**e ypocrisi
p̄ ieiuniū orionem a hmōi cū malus esset. vel si
hoc egit ad osequendā laudē hūanā cōstitu
ens ibi finē q̄ mōrle est alias veniale. n̄ aliud
viciū adiūgatur. **S**i simulauit sc̄itatē intē
dens p̄ hoc aliquid facē q̄d sit ostra honorē dei l̄
vtilitatē p̄mi. ut viz ex hoc possit adipisci lez
indignus aliquā dignitatē vel officiū aut bñ
ficiū vel ut ex hoc decipe possit p̄mū sp̄ualit̄
vel t̄p̄alit̄. q̄ mōrle est. **S**i simulauit sc̄itatē
cū est; malus. ut darentur ei elemosine. sic scō
viro vel p̄curatoribz eccl̄iarum. ut certitamis a
similibz q̄ mortaliter p̄c̄auit. **S**i simulauit

maiorē sc̄itatē q̄ habuit. v̄l occultauit aliquē
defectū suū. Hoc ad edificacōnem proximorū
nō est p̄c̄m. vel leue veniale. Si t̄m hoc facit
ob aliqualē vanitatē v̄l vanā gloriā. veniale
est. ¶ Si laudauit seip̄sū de aliquo ope peccati
quā mortale est. ¶ De Iactātia.

¶ Si laudauit seip̄sū de aliquo peccō mōrli mor-
tali peccauit. Si de veniali. venialit̄. q̄ntum est
de se. ¶ Si iactauit se de aliquo ope bono. s̄. de
virtute sc̄ia. industria. v̄l diuicijs ā potentijs
a hmōi ex supbia a inanē gloria mortale ē vel
veniale sc̄dm radicem ip̄ius supbie. vel inanis
glorie v̄n̄ p̄cedit. ¶ Si laudauit se. cōtempnē-
do alios. vt phariseus publicanū. mōrle vidē
si aut̄ ex aliqua leuitate vel utilitate osequēda
veniale vel nullū est. ¶ Si se laudauit menda-
citer de malo vel bono quod non fecit vel de eo
quod nō habuit vel quod nō fuit p̄pter super-
biā a inanē gloriā. p̄t esse mortale vel veniale
¶ Si vilificauit se verbis vel factis plus q̄ sen-
fiat in seip̄o in mēte. dicēs aliq̄ mala de seip̄o q̄
in se nō recognoscit oiter veniale ē et d̄i promia
¶ Si cōtendit aduersus ali ¶ De cōtentione.
quē scient̄ contra veritatem in rebus alicuius
importancie mortale ē. Secus si in rebz paruis
et inaduerent̄. ¶ Si contendit pro veritate
et nimis inordinat̄ cōiter est veniale. posset

en̄ tanta eē inordinatio q̄ rōne scandali cōse-
quentis esset mortale. ¶ **De discordia.**

S habēs tractare aliq̄ cū aliquib; in hijs q̄
fuit ad dei honorē a primū vtilitatez. discordiā
habuit a fecit eo qz male afficitur ad eos cū q̄
bus tractauit. vel ut eis oīdat se non minus
scire s; tantū quantū ipi. qz mōrle est. Sec⁹ autē
si idcirco discordat quāa vidē sibi magis scdm
deum a rōnem qd̄ ipē intēdit q̄ quod ali; . Et
tūc vel non est pccm̄ vel leue nisi en̄ eēt nimis
pūnar. ¶ **De pertinacia.**

S i fuit nis pūnar in secretijs suis discrepās
a omniū iudicō ceteroz cōiter ē viāle. s; pericu-
losum a induciūū erroris. ¶ **Si excusauit vel**
defendit pccm̄ omissum ut tanq̄ bñfactū. et si
sciēnt. qz mōrle ē. ¶ **De singularitate siue p̄**

S fecit singularita // sup̄cōe nouitatū.
tes in ouersacōne vite vel in vestib; vel in cere-
monijs. vel alijs adinuētiōib; pccm̄ est. Et si
adinueit aliquā malā cōsuetudinē. om̄ia mala
exinde sequentia ei imputantur. ¶ **De secu-**
do pccō mōrli a spēb; a filiabus eius.

O Inuidia que ē scdm pccm̄ mortale. a
est tristitia de alieno bono. inquatū ē
diminutiūū pprie excellentie. a si fit cū
p̄sensu rōis est mōrle. nisi est; de aliqua re pua
Sicut puer inuidet alteri puero. quia plures

habz fructus et hmōi. Sed si fit scdm motum
sensualitatis a cū displicēcia rōnis est veniale
vel nullū. etiā de re nōbili. Est ergo interrogan
dus penitēs scdm statū suū de hmōi vi. **S**i
platus alteri inuidit de maiori placōne a digni
tate. Si officialis. de digniori a meliori officio.
Si doctor de maiori scia vel cōcurfu. Si scolaris
de acutiōri ingenio alteri. Si curialis de maiori
acceptacōne coram dño. Si mercator de maio
ri credito. Si nobilis de maiori honore et repu
tacōne. Si spūalis de maiori deuocōne. reputa
cōne vel fama. Si vicinus de maiori honore vel
familia vel diuitijs. Si mulier de maiori orna
tu vel pulchritudine. aut de marito vel filijs a
hmōi. Si artifex de artificijs. vel de maiori lu
cro. a sic de alijs. qz totū est inuidia et peccatū
mōile. Si tñ quis dolet de bonis proximū. nō ex
eo. quille ea habeat s; de defectu suo. qz. si ipē eis
caret. est tñ cōtentus proximū illa hōe nō est
inuidia. Similitē etiā si dolet de bono inimici. ex
hoc solū quia timet sibi ex hoc nocumentū ve
nire. nō pprie pertinet ad inuidiā. **D**e odio
Odium est filia procedens ex inuidia. Vnde in
terrogandum est. Si habuit odium ad deum
quā flagellauit cum infirmitate vel penuria
aut aliquo simili. vel quā impediuit ei mala
desideria vel ppter aliā causam qz mortale est

Si habuit odiū ad primū desiderans malū eius siue spūale siue tpale vel gaudens malo illius a si est malū nōbile quod ipē appetit. rōne deliberata. mōrle est siue malū fit in psona vel in fama vel in sba. vel aliomō. Secus autē si nō osentit racō. vel si quid nō multū damnosū malū appetat. **S**i doluit ex eo q̄ inimic⁹ eius nō fult met aduersa s̄ p̄spera eius semp vidit. Si autē desiderauit malū alteri puta infirmitatem in bonū eius ut bonus p̄pter hoc efficiat vel ne alijs noceat nō est odiū. **I**tem mērogandū est hic a muestigandū caute. Nā laici omēm displicentiā solent appellare odiū. q̄d tamē non est. nisi mō iam dicto. **I**tem odiū quod hñt cōi vnū reputāt tantū vnū p̄cēm. S; nota q̄ sicut in alijs sic a in illo quociēs reuocādo imuriā mēte de nouo odiū habiūt ad illū cū consensu rōnis. tocicns peccauit mōrle. Et ideo mērogandū est de tpe in quo odiū in eo pseuerauit a quō frequentē odiū. **I**tem nō q̄ non oport; . ymo nō debet illi petē remiā de hmōi odio mentali nisi illū offendiss; verb aut alijs modis ab eē. quā tūc tenetur remiā petere.

De susurracōne.

De susurracōne. q̄ est ponē dissensionē p̄pter malā intencōem inē amicos vel cōsanguineos de vno. dicēs mala alteri. Et cōi. vel referens

studiose que possunt odiū causāre. a hmoi qz
mōile est. v. frequēter solet facē nurus contra
socrū a econ. Si tñ dixit aliq̄ vnde orta est dis
sensio inter amicos vel cōsagneos non hōc in
tendēs sed qz incaute locutus est. de se non est
mōile. sed pōt esse rōne scandali.

Si q̄s tan
tū intendit malā amicitā vel cōuersacōz alic
cū aliquo ne alias decipiat cōgruīs modis nō
est malū.

De exultacōe in aduēsis p̄ximī.
Si vidēs damna a mala fieri hīs quibz inui
det. vel ad quos odiū habz. letatur. deliberato
aio. de malo illorū est mōile. Secus si nō delibe
rato aio letatur. aut de malo iūmici nō inq̄ritū
malū est. sed inq̄ritum nō poterit ei nocē pōt
ēē sine peccō.

Tristicia in p̄speris p̄ximī. differt ab inui
dia in hōc. quia inuidia tristatur de bono p̄xi
mī. a p̄pter hōc cogitat. a desiderat quō mala
hēat. Sed cōtingit sepe qz nō patitur ille dāna
que ei appetit. s̄ magis p̄spera sibi cōtingūt et
de hōc tunc amplius tristatur. et est mortale
si tamē fit cum consensu rōnis.

De detractō
ne etiā filia inuidie habes sup̄ in. c. de octa
uo p̄cepto.
De terciō peccō mōili. s̄. Ira nec nō speciebz a
Ra est appetitus vīdiāe. a vi // filiabz eius.
cium capitale quod frequēter ministratur

cū odio. vnde interrogandū est de ea ut sequitur

Si vii; ppter aliquē defectū in se vel in altero
omissum desiderauit vindicā seu puniōem
alicuius quocūq; vel a se vel a deo vel ab alio
solū intendēs satisfacere aīo suo irato mōrle ē.
a hoc qñ intendit istā puniōem absq; ordie
rōis. a etiā si nōbile malū intendat cū offensu
rōis. qz alias veniale cēt. ut ē ira pūssamiliās
in gubernanda familia sua nisi tñ illa fiēt mō
p̄scripto.

Si iratus oīra scīpm ppter aliquē
defectū. turbatur oīra se. qz veniale ē.

Si ira
tus cōtra dū ppter aliqd flagellū murmurat
corde vel ore. impatiēter ferēs. qz pōt eē mōrle
a veniale s̄m modū impatiētie.

De indignōe
Si indignatus ē oīra aliquē non valēs eum
videre vel audire reputās indignū. qd illi di
splicuit. cū potius debēt sibi seruire qd veniale
est oīter. Et si ppter hoc retinet sibi loquelam
a p alia signa oñdit sibi displicētiā. q̄ auferen
da sūt ad tollendū scādalu. p̄ imoz a opionē
odij.

Si petenti veniam. a parato satisfacē
de iniuria. nō dimittit l̄ recōciliatur qz mōrle ē

Sexcogitauit diūsas **D**e tumore mētis.
vias a modos ad vindicandū se de iniuria a
hīs impleuit mentē cū cogitacōibus alterica
tūis qz scdm p̄cessum pōt eē mōrle a veniale

Sex ira clamauit cōi aliquē **D**e clamore

inordinate a confuse a furiose loquendo. veniale est
dixerit. Si tñ ep̄ssam sibi dixerit iniuriā ppter
quā scādalizari possz. mortale eēt. ¶ De contūelia

Si dixerit alteri verba iniuriōsa importātia vi
cia vel opprobria aīo iniuriādi. ut vocando ali
quē furem a pditorē vl̄ alias inhonestā psonā
aut dicēdo hmōi mala vel alia de pn̄tibz suis.
qz mōile est. ¶ Si dixerit verba opprobriosa fa
milie sue. vel discipulis vel subditis suis. causa
corep̄cōis. si fit debito mō et honeste est sine
peccō. alias dixerit est veniale. n̄ tñ infamatoria
dicēt. vñ sequētur magnū scandalū. quia tūc
esset mortale. ¶ De blasphemia.

Si blasphemauit aliquē aīo deliberato. ut p
cutētur vel castigaret in hoc tali maledictōne
maledicto in malū eius. eēt mōile. nisi hoc af
fectaret ad emendacōem. Si aut hoc nō deside
rauit s̄m rōz. s̄ s̄m subitū motū ire. qd̄ tñ si cō
tūngēt valde dolēt sic ē veniale. a dixerit fit a pn̄
tibz erga filios. cū ex ira subita qñz maledicūt
īpis quod tñ corde nō vellent. ¶ Si maledixerit
annū vel diē a hrā natiuitatis sue. vel m̄rimo
nalis iūctōis. l̄ hmōi aīo deliberato. mortale
vidz. Si tñ ex solo p̄mo motu ire hoc fecit ē ve
niale. ¶ Si maledixerit creaturis irōnabilibz a
hoc fecit ī detestacōem creatoris vel in damnū
dñi eoz ē mortale alias esset veniale a ociosū

Si blasphemauit aias defūctorū suorū pntū
vel alioꝝ hoim vidz mōle. qz vidz intendere
nōbile damnū vel malū. a hoc idez cum sibij pi
maledicit ex impacientia. **S**i blasphemauit
diabolū malū est qz ociosū saltē. **D**e maledi
ctōne dei a scōꝝ dictū est s̄ in scdo precepto.

De ira. q̄ fit cū hoies ex ira se inui
cem patiunt etiā interrogandū est. Nā que fit
aio nocendi vel iniuriandi. ut in adultis ē mor
tale. a in incipiente. Idē in psequēte si fit aīmo
vidicādi. Sec⁹ si fit aīo defendēdi se rātum vel
ad exēctiū ut pueri faciūt.

De sedicōne
Sedicō est qñ vna pars ciuitatis insurgit cō
tra aliā. a ex pte eius quī iniuste mouit est mō
le. a in omibz sequentibz eū. et tenētur de oibz
damnis inde secutis alteri parti. Ex pte autez
eius q̄ resistit iniuste sedicōi morte cōn se l̄ cō
tra bonū cōe ciuitatis. non ē secundū se pccm
nisi misceant odia a vindicacōes. quod ut fre
quentē accidit in hmōi. Rūdo etiā ex resistētia
sequerētur alii pti multa picula et mala cedē
dum eēt p partē resistētē sic. qz alias non eua
deret multa pccā. que in cōflictu partium seque
rentur. Si quis est etiā ita parcia' et ita obsti
natus aīo. ul' aliē pcialis q̄ appetat exēctiū
alterius ptis exiliū vel damnū per fas vel ne
phas paratus etiā in malis sequi ptem suam

ut fuit i ytaliam. guelfus. et gibellin⁹. nō est sine peccato mortali et in malo statu. Similit^r. si ex hoc v^l alias iniuste operā dedit ad expellendum aliquem v^l impediuit ne possit reuerti.

¶ De homicidio etiā filia ire dictū est sup^r. in q^{nto} p^rcepto. **¶** De quāto peccō mōrli. s. Accidia et speciebus et filiabus eius.

26

Accidia est q^{ntum} peccm capitale et importat tedium bene opandi. vnde in interrogandum est de ea. Si ita accidia fuit et attediatus est q^z habuit in horrore bona diuina et in abhōiācōne spūalia et opera bona ad que tenetur ut p^rcepta dei et ecclie et hoc cū cōsensu rōnis quia mortale est. si tamen habz tales motus scdm sensualitatē cum tamen dī splencia rōnis est veniale. **¶** Si ita cōtristatus est de morte consagnei. vel alio casu. q^z p^rmitet eum bñfecisse. vel p^rponit amplius non bñfacere vel dimittit aliquancēaria ad salutē ut audire missam et hmoi q^z est mōrle. **¶** Si ita cōtristat⁹ est q^z vellet nūq^z fuisse creatū vel natū se in mūdo vel q^z eēt aīal brutū. vel q^z velz mori quōcunq^z. etiam siue male siue bene. dū modo hinc exiret talis tristitia scdm sensū rōnis est mōrle. **¶** Si esset ita cōtristatus de casu aduēso q^z iacurrēt i grauē infirmitatē p^rp^ret nimia tristitiā p^rdens somnū a dimittēs cibū et hmoi

videt mortale quoniam potest se iuuare in homini ¶ Si
tristatur ex consideratione bonorum que habet aliqui
et quibus ipse caret. vilipendens dona sibi data a
deo et infumens tedium bene operandi quod est mor
tale secundum sub et super et reperitur in personis spiritali
bus. ¶ Si ex lapsu in peccatum ita tristatur quod
incurrit tedium bene operandi et quasi diffidentia.

¶ Si tristatur ex hoc quod bona proposita que facit
sepe frangit. ex hoc incurrit tedium bene operandi
quasi sibi videatur non posse proficere accidit et
reperitur in spiritalibus deo seruire incipientibus.

¶ Si artediatur ex frequentia temptationum veniale
est si tamen ipsis resistit quod etiam incipientibus deo
seruire contingit. ¶ Si artediatur in operibus bonis
ut in oratione legendo vel audiendo lectionem vel
missam vel predicacionem vel dicendo officium
et homini non tamen dimittit de necessitate fienda
quod contra est veniale. et reperitur hoc in spiritalibus

Si in officiis suis committens defectus superbie
nimiam tristitiam respectu confusionis humane acci
dit et veniale et ex superbia procedens. ¶ Si
de peccatis suis doluit magis respectum humane vere
tutis quam diuine offense. similiter accidit et ex super
bia procedens. et potest esse veniale ouiter. ¶ De filia
bus accidie quandoque est difficile cognoscere an
sit mortale. nisi cum miscetur cum aliquo peccato no
to et contra precepta vel ubi preceptum aliud depremanet

S Desperauit de mia dei esti. **D**e despatioē
mans deū nō posse vl nolle sibi indulgere vel
parcē etiā veniēti ad pñiam. vel non posse ab
stinere a peccō cum adiutorio dei mortale est. si
fit cū deliberacōne cōsensus. Secus si scdm ali
quē pulsū tēptacōnis. **S**i desperauit se non
posse euadē aliqs miseras mūdanas vl peri
cula ppter q̄ decreuit se occidē aut aliqd aliud
malū facē. qz mōrle est. a si aliqd hmōi opat̄
est vl incepit peius ē a multo ḡuius. **S**i cō
tēpsit dīna bona et spūalia ex tristitia aggra
uāte mentē mixta cū accidia est mōrle. Si autē
cōtempnēt et refugēt ea p que posset vitare
peccm. quia tūc p̄inet ad blasphemā in spm̄
scm̄. que habz sex spēs. que sunt. Presumptio
Desperacō. Inuidencia fratne gr̄e. Impuḡtio
veritatis agnīte. Obstinatio. a finalis impeni
tentia. De hīs m̄troga put expedire videtur
quia cōiter non omittūtur hmōi nisi a multū
sceleratis.

De presūptione.

Presūptio dī cū q̄s nimis p̄sumit de dei mia
estimās qz parcat sibi ad placitū suū vl qz sal
uet eū pseueratē in peccō. **D**e despatōe dem̄
ē h̄ p̄. s̄. **D**e impūgnacōe veritatis agnīte.

Impugnatio veritatis agnīte dī cum quis
cōndicit veritati quā tamē bñ nouit a maxime
circa ea que sunt fidei. **D**e obstinatione.

Obstinatio dicitur cum quis firmat se in proposito peccandi.

De inuidia fratris gratie. Inuidia fratris gratie est contra caritatem dei in quantum dolet de eo quod deus est bonus et ex bonitate sua dat gratiam. et est contra caritatem proximi.

Ampenitentia finalis dicitur cum quis proponit se nunquam peccaturi velle vel penitere a nunquam reuertitur ad penitentiam.

De rancore. Rancore etiam filia accidie est interrogandum si vis habuit indispositionem vel tedum correctiones. et etiam corrigentes cum veniale est nisi illos odiret. quod tunc fieret odium et mortale.

Subtrahit se ab hijs bonis ad que erat aptus ex timore deficiendi. ut a ieiunijs ab ingressu religionis a plebe in iuncta ab officio predicacionis ab audientia confessionis et huiusmodi quia contrarium est veniale nisi esset preceptum in eo quod dimittitur. De otiositate

Stetit otiosus nihil boni spiritualis vel temporalis operans. unde tempus amisit irrecupabile veniale est ut videtur. nihil ex ocio addatur aliquid viciu quod frequenter accidit. unde etiam interrogandum est quanto tempore stetit otiosus.

Sfuit piger et tardus ad bonum operem gratia tardum quous tamen fecit. ut videlicet tarde venit ad ecclesiam. tarde dedit eleosinam. et similia. quod contrarium est veniale nisi tamen ex illa tarditate obmitteret

aliqđ p̄ceptōrū. ut quia nō subueniēti
extremā necēitatē cum tenētur aut infirmo. ex
quo sequit̄ mors et hmōi qz tunc est mortale.

S habuit distracti. **De euagacōe mentis.**
onē mentis vel si volūtariē vagat̄ in audiēdo
diuina cogitādo interim vana et inutilia. qz vitē
est veniale nisi addat̄ aliqđ sp̄ale p̄c̄m. vel si
p̄mittit̄ eas durare per totū officiū ad qđ obli
gatur ex p̄cepto. **Si loq̄tur inutilia ex tedio** et
audit noua et mutat loca h̄ic inde v̄l distrahit
sensus vel membra. diuersiōde qz ē veniale vitē

De negligēcia q̄ ē remissio **De negligentia**
voluntatis cū ea q̄ d̄z facē q̄ etiā p̄t dici repi
ditas. In hoc cotidie oēs offendim⁹ s̄ veniale
n̄ omittatur aliqđ necēariū. **Si fuit negligēs**
cū opa m̄ie sp̄alia q̄ p̄tinetur i hoc vsqz. Cōsu
le castiga. dimitte. solare. fer. ora. Et nō qz s̄
cōsilio p̄henditur doctrina. docē ignorantē
p̄cipue v̄tilia ad salutē. **Si fuit negligēs ad**
addiscendū necēaria ad salutē ut p̄cepta dei et
ecclie ḡnalia. quia in hmōi ignorantia non ex
cusatur. vel ad cūdum ad predicacōnem. vel
ad missam audiendā vel similia. p̄mo mō est
mōle. secūdo mō veniale. v̄tile ei ē p̄deotis et
laicis valde ire ad p̄dicationem. **Si fuit ne**
gligens in audiendo diuinū officiū vel predi
cacōnem ut. ibidē dormiēdo v̄l loquēdo. aut

alia cogitando vel curiose querendo audire. aut
de predicatore murmurando. ¶ Si fuit negligens
ad procurandum sacramenta sibi et familie sue ut
si ex negligentia mortua est ples sine baptismo
vel hmoi. qz mortale est. ¶ Si infirmus mortuus
est sine confessione et oratione vel extrema unctio
ne et cum ex negligentia crassa hoc precessit mortale
videt vel graue veniale. scdm q ipse plus vel
minus indigebat. ¶ Si negligens fuit ad reci
piendum sacramentum confirmationis p se et fami
lia sua. ¶ Si non confirmatus tenuit alium ad confir
mationem. ¶ Si iterato fecisset se confirmari vel
recepisset iterato ordinem semel receptum. et si sci
ent mortale est et contrahitur irregularitas in su
scipiende. ¶ Si fuit negligens ad correptionem
fratna cum ad eam tenetur viz de occulto peccato
et mortali. et non sperabat emendationem eius quia
tunc esset mortale ipam obmittendo aut veniale
eam retardando. vel si obmisit de hys que non sunt
mortalia. ¶ Si non seruauit ordinem debitum in
fratna correptione. ut viz nimis aspere vel in
tempore vel loco indubito quia peccatum est.

Somisit ad mi ¶ De negligentia confessionis.
nus semel in anno confiteri vel ex negligentia vel
ex ignorantia. Secus si ex impotentia. scilicet quia non
habuit copiam confessoris. Si etiam non suppleuit
defectum cum potuit mortale est. Et si suam familiam

ad hoc quantum potuit non induxit. ¶ Si recolens
aliquid mortale commissum non habuit contritionem
et propositum confitendi tempore suo. si fuit contentus com-
mississe. vel si penituit eum non commississe aliquid
peccatum mortale. quod sibi videtur iam potuisse comit-
tere. et si consensit in hoc mortaliter peccauit. ¶ Si
faciens confessionem scientem dimisit aliquid mortale
peccatum mortaliter et tenetur reiterare totam con-
fessionem. ¶ Si dixit se esse contritum de omnibus
peccatis et dispositum ad abstinendum. et satisfaciendum
dum cum hoc non intendit mortaliter peccauit et
tenetur reiterare confessionem. ¶ Si penitentiam sibi in-
iunctam pro mortalibus ex negligentia omisit. mor-
taliter peccauit. et tenetur reiterare confessionem. si est
ipsius oblitus. ¶ Si ad confessorem simplicem et
grossum accessit et insufficientem eum cognoscens
cum tamen habet casus difficiles quia tenetur iterum
confiteri alteri magis perito et sufficienti. Vel si
confessus est in excommunicatione maiori excommunicatus. etiam si ipse
nesciuit et suus confessor quod non fuit absolutus a
peccatis et debet iterum confiteri quod non fuit tunc capax
absolutionis. ¶ Si scientem confessus est ei quem
nouit excommunicatum vel suspensum vel non habentem au-
thoritatem puta quia symoniace recepit beneficium
vel quia intrusus est per laycam potestatem
peccauit mortaliter. et tenetur reiterare confes-
sionem. ¶ De negligentia confessoris.

Somisit coicare semel in anno. In pascha et
hoc post annos discretōnis. peccauit mōlter nisi
fuisse legitime impeditus. ut q̄ alteratus stoma
cho. vel excoicatus querēs tñ absolucōem vel
de licētia p̄prii sacerdotis vel cōfessoris per ali
quos dies differret. In hmoi tñ casibus debz
supplere defectus q̄ cito poterit. ¶ Si omuni
cauit nō ieiunus. ita. s. q̄ post mediū noctis ali
quid sup̄sit cibi vel potus q̄ mortalit̄ peccauit.
nisi esset grauiter infirmus. q̄ tunc licz. ¶ Si
cōtionem sup̄sit cum staret in p̄posito perpetrā
di aliqd̄ mōle. q̄ mōlter peccauit. ¶ Si non
cōfessus de aliquo mortali omisso vel aduertē
ex verecūdia. vel inaduertēte ex indiscretōne
aut indiscussione sc̄ie vel ex ignorātia crassa
vel sup̄ma sup̄sit cōtionem. q̄ peccauit mōlter
¶ Et nō q̄ si quis obmittat cōtionem tpe statu
to. conari debz cōfessor ut inducat illū ad supplē
dū defectū nisi sit oīno indispositus. Item cum
reperit aliquē deditū vicij turpibz vsqz ad fi
nez quadragelime cautū vidz ut nō subito ad
mittat talem ad cōtionem. s̄ plonget sibi tpus
p̄ aliquas ebdomadas. ¶ De alijs defectibz cō
cōtionē. vi. xj. m. z. pte m. c. de clericis. ¶ Inter
rogand̄ ē etiā hic. ¶ Si p̄cipauit cū aliquo
in crimine. p̄p̄ qd̄ crimē ille erat excoicatus puta
p̄coicatus est. q̄ verberauit clericū. vel etiā cum

aliq̄s clericus subicit se alicui layco verberan
dū ad placandū ip̄m de iniuria illata. clericus
ille efficitur ex̄catus q̄ participauit in crimie
cū verberante. p̄pter q̄d ille est ex̄catus. vt ex̄
de sen. ex. Si cōcubine et est mōrle. **¶** Si ex̄s
in ex̄cōe maiori scient̄ participauit in dimis
audiendis in ec̄cia aut in sacramētis p̄cipien
dis q̄ peccauit mōrliter. **¶** Si etiā ex̄s ex̄ca
tus maiori ex̄cōne scient̄ p̄cipauit cū alijs
fidelib; etiā ex̄ dima. p̄cipue in hijs q̄ cōtinētur
i hoc versu. Os. orare. vale. coio. mensa. nega
ta. a si hoc fecit ex cōtemptu vel cōi. p̄hibicōe;
supioris peccauit mōrliter alias venialis similit̄
et ille cū quo p̄cipauit si sciuit eū ex̄catū q̄
ille similit̄ etiā efficit̄ ex̄catus maiori ex̄cōne
a q̄ tñ p̄t absolue ois qui eū p̄t audire. Ex̄ci
piūtur etiā q̄nq; casus in quib; licet p̄cipare
cū ex̄catis. qui cōtinētur in hoc vsu. vtile. lex.
hūile. res ignorata. necē. Declaracō; tñ istius
vsus a alteri⁹ paulo sup. vide in. 2. pte Sūme
¶ De q̄nto peccō mortali. s. Auaricia et speci
ebus et filiabus eius. 2A

Auaricia est inordinatus appetitus ha
tendi Et cōsistit in trib; .s. in iniuste ac
quirendo tenaciter retinendo et inor
dinate amando. De hijs tribus ergo a filiab;
a specieb; ei⁹ est interrogandū vt sequit̄ a p̄mo

de primo mō vij de iniusta acq̄sitiōe dictū
est s̄ in. c. de. l. p̄cepto. restant tamē aliqua de
quibz nūc dicend est. ¶ De symonia.

De symonia q̄ versat̄ cū spūalia. a semp est
mōrle p̄cēm a in omī caū eius pecūia recepta p̄
eam restitui debz. non tū ei qui eam dedit. sed
paupibus debet erogari. a hoc de necessitate
vel illi ecclē in cuius iniuriam data ē. ¶ Si dedit
pecuniā vel aliquid qd̄ precio pōt estimari pro
bñdo aliquo sacramento ut ē baptisim⁹. eua
ristia. bñdictio nuptiarum a hmoi. a fecit hoc
quasi daret p̄miū illius cuius signū esse pōt
si pactū fecit cū dante hmoi sacramēta. quia
symonia est a mōrle. Idē presumit qn̄ negatur
sacramētum si nō detur pecūia. nec excusat cō
suetudo. Sec⁹ est si dat aliqd̄ fm̄ beneplacitum
suū gratis. et ut elemosinā. non coactus aut
exactus. s̄ sponte ad cōsuandam cōsuetudinem
quā tamē si seruare nollet. non esset cogend⁹
neqz sacramēta ei deneganda. ¶ Si emit vel
vendidit aliquā capellā vel aliū locū in ecclā. qz
symonia est. ¶ Si emit vel vendidit sepulturā
ecclē vel sepulchrū. vbi ponat̄ cadauer ei⁹ qz
symoniaz cōmisit. ¶ Si emit vel vendidit ius
p̄onatus alicuius ecclē vel capelle. qz symoniā
cōmisit. ¶ Si p̄onus alicui⁹ ecclē vel capelle.
aut altaris vel alterius beneficij. pro pecuniā

elegit et p̄ntauit instituendū in ecclia sua quia
simoniā cōmisit. ¶ Si porrerit p̄ces carnales
pro indigno aliquo ordinādo vel pmouendo
aut b̄ficiando quia simoniā cōmisit. et hoc
si sciuit ip̄m indignū. Et si p̄latus rōne h̄mōi
p̄cū vel p̄cio eum admisit. similiē simoniā
cōmisit. ¶ Si fuit mediator ad procurandū al
teri aliquod sp̄uale beneficium. v̄l ordinem et
h̄mōi pro aliquo tēporali. quia simoniā cōmi
sit. ¶ Si conduxit aliquem ad predicandum
cum pacto pecunie v̄l intencōne lucri symo
niā cōmisit. Et similiē predicator qui hoc mō
acceptauit. ¶ Si filiū aut filiaz aut aliū. misit
in monasteriū pacto facta pro certa quāti
tate danda p̄ ingressu monasterij symoniā
cōmisit. Et similiē religiosi recipientes hanc
pecuniā. ¶ De quibusdā alijs symonijs deri
corū vide j̄ in tertia parte in. c. de clericis. Et
de ista materia habes ple. in Sūma. in secūda
pte t̄. per totum.

De prodicione.

¶ Si prodidit ciuitatē aliquā aut castrū inimi
cis quia v̄ltra mortale tenetur de omi damno
inde secuto. Idem si pdidit res alteri⁹ iniuste
auferentibz. aut etiā p̄sonā eius. ¶ Si pdidit
secreta alicui⁹ iniuste. quia v̄ltra mōle tenet̄
satisfacere de damnis inde sequētibus. Secus
si secreta iniqua et cōiurationes et tractatus.

cōtra ciuitatē vel omne bonū. vel si nocumēta
psonaz iniusta manifestat. qz tūc bene facie
a facē tenetur. ¶ Si recepit aliquād sub sigillo
ofessionis etiā nō in ofessione si reuelat illud
peccat mortaliē. nisi illud eēt quod iniquū. cui
posset obuare manifestādo. a si de hoc perpen
dit qñ pmisit peccauit mortaliter. s; non debet
tenere secretū. qz tūc etiā peccaret. ¶ Si legit
alterius lrās clausas vidē mōle nisi poneret
spem irati habitōe mittētis. l' eius cui mittitur
¶ Acceptauit pso ¶ De acceptōe psonaz
nā in iudicō. ut. s. magis audiat vnā partē q̄
alterā. vel credat vni magis q̄ alteri. non ser
uato ordie iuris. vel magis declinet ad vnā
partē q̄ ad aliā rōne auaricie. qz forte sperat
lucrū aliqd ab ea recepturū et hmōi mortale
pōt esse. sedm circūstantias sub a sup. ¶ Si in
distribuendis bñficijs l' officijs eccl'asticis vel
spūalib; admittit indignos. a malos peccat
mortaliē. a tenetur de damnis inde secuturis.
¶ Si in faciēdis cedulis que vulgarit' dicūtur
scrutinia scient' admittit indignū. vel q̄ phibz
admitti seu excludit dignū peccat mortaliter
¶ Si in distribuēdis honorib; vel imponendis
collectis ciuitatis scient' grauat aliquem vltra
debitū. vel alleuiat peccat mortaliē a si solū ex
eius determinacōe fiet talis distribucō tenetur

pp

ad satisfactiōē de damno. Secus autē si plures
alij imponūt cum eo. ¶ Si cū habet distribuē
elemosinas alicuius societatis vel testamētī
hmoi non fideliter distribuit. si dedisset nō in
digentib; ultra mōrle tenētur ad restitucōez
¶ **S**i iudex accipit pecuniā ab **De turpi lucro**
aliquo ut iudicaret aut nō iudicaret. aut bñ
p̄ eo iudicaret aut iniuste iudicāet peccat mor
taliē ⁊ tenetur illa restituē danti. nisi ille dedis
set ut male iudicaret qz tūc tenet dare paup̄i
bus. Idē de teste q̄ pro testimonio ferendo pecu
niā vel aliqd accepit. qz ultra mortale etiā te
net restituere. ¶ Si fecit instrumentū in frau
dē vsuraz ut nōrij quia peccat mortaliē. ⁊ mer
cedem quā accepit deb; paup̄ib; erogāe. ¶ Si
seruūt vsurario in arte vsuraria qz peccauit
mōrliē. Et si oia bona vsurarij eēt obligata re
stitucōi. nō poss; obtinē salariū s; restituē cre
ditorib; vsurarij alias autē pōt. S; illud debet
paup̄ib; dare de honestate nō de nēcitate. nisi
eēt paup̄. ¶ Si recepit pecuniā p̄ turpitudine
ut meretric; deb; illā paup̄ib; dare non tñ de
nēcitate s; s; consiliū. ¶ Si q̄s facit āquā artē l
aliqd artificiū c̄ vsus ē ad mōrle ut facē taril
los et hmoi peccat mōrliē nec d; absolui n̄ di
sponat se illud dimitte. De lucro inde recepto
debet paup̄ib; dare. non ex p̄cepto. s; ex consilio

Si dieb; festiuis emit vel vendidit negociã
do. nisi forte in nũdinis. vel fecit contractus non
necarios vel scripsit vel aliud manuale fecit p
lucro. qz ultra pccm deb; illud paupibus daẽ
sñ aliquos. qd tamẽ vidẽ de honestate magis
q̃ de necitate. **S**i tpe messis vel vindemiã
emit bladũ vel vinũ vel fructus. ut alio tẽpõẽ
vendat carius. nõ exñs talis rei cõtinu? nego
ciator. nec ppter aliquẽ honestũ finẽ nisi solũ
ppter cupiditatẽ ⁊ auariciã. qz turpe lucrũ ẽ
nec tñ tenetur in aliquo. **S**i accepit aliquid
ad eligendũ aliquẽ ad dignitatẽ aliquã tpa
lem vel officiũ seculare. vel si vẽdidit hmõi of
ficia secularia. qz turpe lucrũ ẽ. nec tñ tenetur
ad restitucõem. **De ludo inhonesto.**

Ludit ad taxillos vel cartas vel ad aliũ lu
dũ fortune. si vicit p fraudẽ puta cũ falsis taxil
lis. ul' mendacõse. ultra mõile tenetur sic luc
tum restituẽ amittẽti. nisi foret qd parũ **S**i
vicit ab eo q̃ alienare nõ potuit vt a seruo vel
religioso aut vxore vel filio familias et hmõi
tenet ad restitucõem hñs q̃ habet curã illoz
⁊ est mortale si est quid nõbile ⁊ si ludie ex cu
piditate acquirẽdi **S**i p multã importunitatẽ
traxit alios ad ludũ qui hoc nõ intendebãt vel
retinuit volẽtẽ recedẽ. qz vltra mõile tenetur
restituere illi si tamẽ est quid notabile. **S**i

acquisiuit seu lucratus est hmōi in locis vbi
phibetur ludus a mandat̄ hēi restitucō. siue
legib; impialib; siue municipalib; a seruātur
quātū ad vtrūq; deb; fieri restitucō illi q̄ amisit
Secus si leges ille sunt abrogate p̄ cōtrā con
suetudinē. **C**onsequēter nō q̄ si vicat p̄ lu
dū in alijs casib; exceptis p̄dictis nō tenetur
restituere illi q̄ amisit. q̄uis possit elemosina
liter si eēt paup̄ s; deb; paupib; erogāe. scdm
aliquos ex consilio. s; alios vero ex nēcitate
qd̄ tū tucius est. non tū ita oport; tales stngē
ad citā restitucōe; sicut in furto vsura a hmōi

Nō p̄sonas q̄bz restitui d; qd̄ ab eis lucrāt
Iste sūt p̄sone quib; indistincte re in ludo
stituentū est. q̄cquid ab eis lucrātū ē in ludo
alee. aut taxilloꝝ vel alio mō. s; m. Ray. s. furio
si p̄digi minores. 27. ānis et marie pupilli filij
familias a vxores q̄ nō hūt res parapherna
les āministratoēs rez eccliarū. l. paupm̄ a simi
les. Itē mētecapti. furdi. muti. cecī. et q̄ morbo
laborāt p̄petuo serui. religiosi. a similes. Et nō
q̄ tal' pecunia nō ē simpliciter restituenda illi q̄
amisit n̄ eēt emēdat; a corrept; ita vt credēt
eā ad pios vsus expensur;. S; tutori. curatori
dño mōsterio p̄ri marito ecclie hec i hūma. s; f.

Adhibuit nimā **D**e inquietudine.
solllicitudinem circa temporalia acquirēda

et cōseruanda q̄ ppter hoc dimisit aliqd̄ necē
riū ad salutē ut missam et h̄mōi. q̄ est mōle

¶ Si non dimisit necēria ad salutē sed tamē
remissus ē in eis aliquitū ppter inquietacōz
tpaliū. q̄ rēiale ē.

¶ Si nimā sollicitudinē ha
buit circa spūalia. ex puitate ofidentie auxiliij
dei in se non est mortale. s̄ vidz multū impedi
mentū deuocōis et alioz bonoz

¶ Sequitur
de secūdo mō auaricie que ofistit in retinendo.

¶ De auaricia q̄ ofistit in tenaciter retinendo
etiam inrōgandū est. Si viz ita inhumanus
fuit q̄ nō fecit elemosinas corpales sūme indi
gentibz cū posset. vel sinō opatus est opa mi
sericordie corpalia. q̄ ofinētur in hoc r̄fuzvi
sio. poto. cibo. redimo. tego. colligo. condo.
Primū est visitare infirmos. Scdm potare si
tiētes. Terciū cibare esuriētes. Quartū redi
mē captiuos. Quintū colligē et ofgregare dispfos
Sextū est tegē nudos. Septimū est condē et se
pelire mortuos. **¶** Si habes supflua. quo ad
naturā et quo ad decētiā status sui et familie
sue. nō subueit necēritatibz alioz maxime in ex
treis. **¶** Si h̄ns supflua quo ad naturā nō tñ
quo ad decēciā status nō subuenit patientibz
extremā necēritatē quos tñ sciuit et nouit. quia
mortale iudicat cōiter. Sed hic oportz multa
ofiderare ad bene intelligenđū vñ vide de hoc

in fūma. 2. pte. fi. i. ¶ Si habēs unde subuenire
possit nō subuenit paupibz etiā nō extremas
necitates patientibz. vñ tardauit ipis dare. vñ
eos exasperauit veniale est. ¶ Si pauit pau
peribz nimis sūptuosa vel delicata aut etiā ni
mia cibaria. vel questuātibz sine causa vigēte
vel male vtētibus elemosinis. qz pccm videt
potius q̄ meritū. ¶ Si laborantibz pro eo quo
cūqz ministerio nimis distulit dare mercedem
vñtra factā cōventionē cū tamē posset soluere
qz posset esse mortale maxie si incurrēt graue
damnū vel scandalū. Idē si aliqd defraudauit
¶ De tercio mō Auaricie qui cōsistit in moridi
DE Auaricia in amādo inor nate amādo.
dinate nō. qz si quis res etiā iuste acquisitas
ita inordiāte amat. ut inhereat eis quēadmo
dū finī. cuius signū est qñ ppter eas nō amē
tendas patus esset facē cōn aliqd preceptorū
quia mōlīter peccat. a hoc ideo qz plus diligit
creaturā q̄ creatorē. Si autē nullo mō vellet
facere contra salutē suam propter hmōi tpa
lia q̄uis tamē aliqualiē inordinate afficiatur
ad ea seu amet ea. est veniale. Et ex hīs con
siderari potest quātum peccat. qui res iniuste
acquisitas. ita inordinate amat vt supra.
DE prodigalitate ¶ De prodigalitate.
que cōnria est auaricie. etiā interrogandū est

Si vi; supflue expēdit suā sbā; vel i edificijs
sup̄tiosis. vel in equitaturis. vel in cōiūnijs ni
mis deli cōsis. aut frequētib; vel in palestris et
ludis. vel in ornamētis a p̄cipue muliez vel in
penijs. vel histriomib; . a hmōi quia peccatū ē
Et qū est nōbilis excessus scdm̄ p̄portōem sui
status est mōrle alias aut̄ in modico est venia
le. Descendē aut̄ ad p̄cularia in dēminando
qū sit mōrle a qū veniale. non de facili pōt dari
iudiciū certū. vñ hoc dimitto .

De . 6 . pccō mōrli . f . Gula a spēbz a filiab; ei;

Gula est sextū pccm̄ capitale a impoz
tat inordinatū appetitū seu delectōez
cū cibū a potū. vnde de ipa nō quiq;
modoz q̄ p̄tinetur in hoc versu. **Pre. prope.**
laute. nimis. ardēter studiose. **Primus mo**
dus est. **pre** vel **prope** . i . si comedit ul̄ bibit
ante horā debitā vel consuetā sine causa rōna
bili vrgēte **Secūd.** **laute** . i . Si vsus est cibus
vel potib; nimis lautis a delicatis vltra p̄dicō
nem sui status. Aliē enim dec; comedē infirmū
q̄ sanū . a aliē nobile q̄ rusticū . a sic vltorius
vel si vsus ē cibus vel potib; multū nutritiuus
l̄ calidis puocātib; ad **luxuriā** . a si ex hac cā fe
cit. mortale vidē **Terci.** **Nimis** . id est. Si co
medit vel bibit in nimia q̄titate scdm̄ indigē
tiam sue cōplexionis. quod enī parū est vni

nimis est alteri quāq;. Plus tñ comedere in die
ieiunii. q̄ altera die p̄ vna cōmestione nō est
de se malū. **Q**uātus ardetet. Si cōmedit vel
bibit nimis ardoze gule. vel si nimis auide vel
velocitē aut rapacitē cōmedit p̄pter gulā vel cū
nimia cōplacētia cōtentus magis satisfacē gu
le q̄ necitati prouidē. **Q**uātus. Studiosus. Si
adhibuit vel adhiberi fecit nimia diligentia
et studiū circa cibaria delicata preparāda. vt
varijs saporib; a diuisis modis a hmōi. **I**n
hys oibus vel etiā alijs spēbus gule tūc ē ibi
mōle. qm̄ delicatio gule q̄ritur ut finis cum. s.
patus est quis facē cōi aliquod p̄ceptorū ut
satisfaciat delectacōi gule vel cū cōmedit vsq;
ad crapulā vel vomitū aduertēter. sicut fit a
plurib; in carnispruuo. vel cū vūtur aliquo ci
bo ex quo verisimilit̄ credit incurrē magnā le
sionē psone. In alijs aut̄ casib; vitet ē vitale
De ieiunio qd̄ ē cōtrariū gule **D**e ieiunio
etiā int̄rogandū ē. Si viz dimisit ieiunia ecclie
s. xl. vl. x. tpm̄ a festoz vigilias post. xxi. anū
peccat mōrtalē n̄ h̄eat cām eū lūme excusantē l̄
saltē estiet se h̄re a h̄eat cām estimādi. Puta
cū eēt satis debil̄ vel sibi vid̄ eē p̄p̄ qd̄ nō cre
dit posse ieiunare sine nōbili corpi de trimēto
lez s̄m̄ vitatē possit talis nō vid̄ de facili vdem
pnād̄ de mōrtali ex quo eāt pat̄ obediē p̄cepto

si credidisti; posse. alias est mōle. a toties quod
ciens dimittat aliquē diem ieiunare qz q̄libet
dies est sub vno p̄cepto. S; ante .xxi. annū in
ducendi sūt iuuenes ad ieiunandum. ¶ Item
introgand est de numero diez p quos dimi
sit ieiunare. a de causa. ¶ Si notabiliter antici
pauit horā comedēdi sine eā legitīā qz nō est ie
iumū. vñ mortale. Hora autē cōgrua est circa
horā nonā. tardare aut post nonā non est vi
ciū nisi fiet ex supstitiōe. ¶ Si cū ieiunauit ex
statuto ecclie vel ex voto vel ex iniūctione con
fessoris d̄sero comedat frustū pais vel de plu
ribus fructib; de vno gñe in q̄ntitate ieiunū
frangit. ¶ Si aliquid de ofectōne sumit in pua
quātitate nō frāgit nisi fiet in fraudē. s. ad nu
triciendū. s. fumendo aliquid fructuū p modū
medicīne. s. ne vitū diruat stomachū non vi
dēt malū. Potest aut pluries in die bibere et
nō frangit ieiunū qz potus est sequela cibi n̄
fiat in fraudē sicut dictū est. De debilib; a mul
tum laborātib; . pregnātib; . nutrientib; . ābn
lantib; . paupibus. a hmōi. quō vel qñ excusā
tur vide in suma. c. jeiumū p totū. ¶ Si cōme
dit carnes i q̄dragēsīā. Et alijs ieiunijs ecclie l
in sextis ferijs aut sabbato p totū annū. nisi
vigēte causa nccitatis vel infirmitatis qz pe
cauit mōlriter. ¶ Si vsus est lacticijs tēpōe

quadragesimali sine causa infirmitatis de consilio
medici peccauit mortaliter. In alijs ieiunijs eccie
seruari potest mos patris quantum ad usum lactanciorum
qui si non appareat tucius est abstinere. ¶ Si
bibit usque ad ebrietatem aduertens nimiam potest
tiam vini ad inebriandum vel de hoc dubitans pro
babiliter peccauit mortaliter. secus si ignorauit po
tentiam vini sicut noe. ¶ Si fuit causa inebriationis
alterius aduertenter inducendo aliquem ad nimium
potum vel ponendo sal in vinum et homini quod pecca
uit mortaliter. ¶ Si induxit aliquem ad frangendum
ieiunium eccie sine causa legitima suis persuasionibus quod
peccauit mortaliter. ¶ Item Si induxit pueros et iu
uenculas ad labacitates tabernas et homini ut
puerit eos ad turpia. ¶ Si frequenter taber
nas sine causa rationabili vel diuina dissoluta peccatum
est. ¶ Si abstinet nisi a cibo et potu et alijs necessa
rijs vice propter quod incurrit infirmitatem. ceterum uia
le est non fiat nobiliter excessus ut uiz si addat obsti
nacionem contra amonitiones in homini de se quod tunc videtur
mortaliter ratione periculi in sequentibus. ¶ Sequitur de filiabus
Sex inordinatio // gula. quorum prima est Ebetudo.
ita inestio et potu incurrit obscuritatem seu gros
sitiem intellectus. et ex hoc ineptitudinem ad considerandum
spiritualia. ad consulendum orandum legendum. et
homini. quod ceterum est veniale. ¶ De inepta le
Sex inordinacione cibi vel potus nimis // licita

fuit leuis a dissolutus risibus ludis a iocis. a
alijs leuitatibz corpis qd viter est veniale. n̄
addatur aliud vicium. **De coreis.**

De coreis que fiūt ut cōiter ex inordinata le
ficia a frequēter cū mōili etiā interrogandū est.
Nam quicqz modis fiūt cū peccō mortali. Priō
mō cum fiūt ex libidine. Secdo mō cum fiūt a
clericis a religiosis cū mulieribz. et hoc rōne
scandali. Tercio cū fiūt in eccl̄is vel alijs lo
cis sacris. qz sacrilegiū est. Quāto cū fiunt ex
inani gloriā vel vana leticia tā inordinata qz
ibi constituit finis Quāto qñ tales christātes nō
curāt de scandalo pximi etiā mortali. In alijs
autē casibz cōiter est veniale. possz tñ quōqz cē
mōile ex aliquo accidēte. nec de facili pōt dari
de hmōi iudiciū. **De multiloquio.**

Si cū fuerit repletus multū fuit loquax vel
dixit verba ociosa v sine necitate vel rōnabili
vtilitate qd veniale ē cōiter. **De scurrilitate**

Si fecit actus a gestus immorogēatos quia si
fiūt puocātes ad libidinē ex mēmōniū ē mor
tale. Si autē ad dissolucōes a leuitates vt ven
tositates a hmōi est veniale. **De immūdicia.**

Immūdicia pōt intelligi cū qs immūde come
dit a est veniale p̄cipue si ex hoc cōturbat ali
os vel qz vomitū facit. Et si hoc facit qz nimis
comedit vel ut auidi? comedat vel bibat p̄c̄m

est. Secus si causa medicine. Vel potest intelligi
de immundicia pollucōis. que cū accidit in som
nis nō imputatur ad peccm. S; peccm potest eē
causa ei⁹. s. si pcessit ex crapula vel turpi cogi
tacōe pcedere vel ex negligēcia. vel etiā cū post
vigiliā recolens de immundicia ipa. a sompno
turpi delectatur. a si ē ibi sensus rōis de hmōi
delectacōe turpi. ē mōle. alias aut veniale vel
nullū. s. si ex alleuācōe natuē.

De immundicia seu pollucōe purata nō q; si
quis aliqd agit hac intencōne pncipaliter ut
pollucōem hēat siue vigilādo siue dormiendo
mortalitē peccat. etiā si faciat causa sātatis. Si
aut etiā ipa pollucō cōtingat in vigilia a pter
volūtatem ac sine puracōne nō est mortale.

De. A. peccō mortali. s. Luxuria et speciebz
et filiabus eius.

29

Luxuria est septimū viciū capitale. Et
q; sup in. c. de. 6. pcepto satis dictū ē
de speciebz ei⁹ in ope. ac etiā cogitacōe
et hoc in. c. de nono pcepto sup. Ideo illis
omissis. ad que ibidem recurrendū est. Vidē
dum est de quibusdā alijs ptnētibus ad ipaz
luxuriā et delectacōnem morosā. Vnde in ter
rogādum est de hoc ut sequitur. **S**i videlic;
osculatus est aliquem v; aliquā ex libidine.
et extra coniugium. quia mortalitē peccauit

etiam si non sequatur actus turpis. si si sequatur
actus cum homini facit unum peccatum. si tanto grauius
quanto plura de homini concurrunt. Si si sunt diuer-
sis temporibus sunt diuersa peccata. ¶ Si scripsit litteram
vel misit vel portauit vel recepit litteras continentes
amatoria et puocatiua ad libidinem. quod mortaliter
peccauit. hoc aduertens. ¶ Si carauit vel legit
vel cum delectatione audiuit verba lasciuia et tur-
pia ad prouocand se vel alios ad lasciuia mor-
tale est. ¶ Si se sociauit alicui quem nouit eum
tem ad peccand vel turpiter agendū vel ad fa-
ciendū seromotus vel matinas peccauit mor-
taliter. ¶ Si fuit mediator inter aliquos ad homini
turpia. vel posuit aliquos mediatores inter se et
alios in homini peccauit mortaliter. ¶ Si recepit
penam aliquid vel donum quodcumque vel misit homini
ex amore libidinoso mortaliter peccauit.

Delectatio morosa repi ¶ De delectatione morosa
tur ut frequenter in tepidis et multum negligētibz
Nam feruidi subito cogitationes expellunt noxi-
as et feruidis cogitationibz desiderijs et opibus
acquiescunt. Vnde interrogandū ē. ¶ Si habuit
cogitationes immundas et carnales in quibz con-
traxit moram. postquam ratione perperdit propter delecta-
tionem ipsam. homini cogitatio mortaliter peccauit
Non solum enim peccat homo. qui cogitationibus
luxuriosis ratione desentit delictas malum facere

sed etiā cū non curat ipas libidinosas cogita
cōes expellē postq̄ eas ppendit. s̄ in eis volun
taie immozat. peccat mōilit. ¶ De filijs luxurie

De filiabz luxurie nō oportz multū interrogare
q̄ difficile ē itelligē. n̄ cū mixtura alioꝝ vicioꝝ

Si fuit ita mente occu ¶ De cecitate mētis.
patus cū mūdana q̄ nesciūt de deo cogitare
vel rebus spūalibus. ¶ De precipitacōne.

Si fuit p̄ceps a subit⁹ in opibz suis sine cōsilio
a examinacōe mētis debita agēs. ¶ De incōsi

Si fuit incaut⁹ in factis suis a nō ¶ De racōe
bñ iudicauit cū occurrētia. ¶ De incōstancia

Si in eo q̄ deliberauit bonū agē mutabilis et
incōstans fuit ex passione ¶ De amore sui

Si nimis seipm dilexit. q̄rendo delectacōnes
corpis cōmoditates a hmōi. ¶ De odio dei.

Si habuit displicentiā in deū vel legē suā q̄
phibz occupacōnes ei⁹. ¶ De amore vite p̄ntis

Si nis amauit vitā istā p̄ntē ppter volupta
tes carnis quibz est dedit⁹. Nā ita amare vitā
p̄ntē. q̄ aliq̄s velit h̄ ppetuari. s̄m pe. ē mōile

Si horrore habuit ¶ De horrore futuri seculi
ad vitā futuram. ¶ De alijs que p̄tinent ad
viciū luxurie circa cōiugatos vide infra in. c. de
cōiugatis.

¶ Sequit⁹. 3. ps hui⁹ opusculi de interrogacōibz
certis ad certas psonas s̄m status diuīitates